

9238/98 19

Колінопреклонні Молитви

на Вечірні Єв. П'ятдесятниці.

З грецької мови переклав І Л А Р І О Н,
Архієпископ Холмський і Підляський.

100

10

Колінопреклонні Молитви

на Вечірні Св. П'ятдесятниці.

Львів. Бібліотека
А. УРСР

86598

З грецької мови переклав І Л А Р І О Н,
Архиєпископ Холмський і Підляський.

86598

Х о л м,

Свята Данилова Гора,

1 9 4 2

2372.240.91(2ш) - 503.11

Ці „Колінопреклонні Молитви” обов'язково читаються на Вечірні П'ятдесятниці по всіх Церквах Холмсько-Підляської Єпархії.

Додаток до ч. 9 „Звідомлень з Холмсько-Підляської Єпархії”. На правах рукопису. Друковано 200 примірників.

Колінопреклонні Молитви на Вечірні Св. П'ятдесятниці.

Диякон: Ще та йще, ставши на коліна,
Господу помолімось!

Хор: Господи, помилуй! (тричі).

Всі стають на коліна, і Священик голосно читає першу
Колінопреклонну Молитву обличчям до народу.

МОЛИТВА ПЕРША:

Господи пречистий, непорочний, безпочатко-
вий, невидимий, недосяжний, невідомий,
незмінний, непереможний, незмірний, довготерпе-
ливий! Ти один маєш безсмертя, Ти в світлі живеш
непрístupним! Ти створив небо, і землю, і море, і все,
що вчинено на них! Ти задовольняєш усі прохання
раніше, ніж прощено! Тобі молилось, і просимо
Тебе, Владико Чоловіколюбче, Отця Господа й
Бога, і Спаса нашого Ісуса Христа, що ради нас,
людей, і ради нашого спасіння з неба зійшов,
і тіло прийняв від Духа Святого й Марії Присно-
діви й преславної Богородиці. Він, перше словами
навчаючи, а потім і ділом показуючи, перетерпівши
муку спасінну, подав нам, смиренним, і грішним,

і недостойним слугам Своїм, приклад приносити моління Тобі, голови й коліна вклонивши, за наші провини й за людську несвідомість.

Вислухай нас, многомилостивий і чоловіколюбний, в день, коли будемо кликати до Тебе, особливо ж у цей день П'ятдесятий, в який, по вознесенні Господа нашого Ісуса Христа на небо і як сів Він праворуч Тебе, Бога й Отця, послав Ти Духа Святого на Своїх святих Учнів і Апостолів, Який і спочив на кожному з них зокрема, і всі вони наповнилися невичерпною благодаті Його, й оповідали різними мовами про величність Твою, і пророкували.

Огож і тепер вислухай нас, що молимося Тобі, і згадай про нас, смиренних і засуджених і визволь з полону душі наші, бо маєш Ти Своє змилування, що про нас пеклується. Прийми нас, що падаємо ниць перед Тобою й голосимо: провинилися ми, на Тебе покладаємось з утроби, від лона матері нашої,—Ти єси Бог наш! В суєті промайнули дні наші, і позбавилися ми помочі Твоєї; ми втратили всяке оправдання, але вповаючи на щедроти Твої, голосимо: не згадуй про гріхи молодости нашої й несвідомости, і змилуйся над таємним нашим, і не покинь нас під час старости, коли занепаде сила наша, — не остав нас!

Перше, ніж ми вірнемось у землю, сподобі до Тебе вернутися, і вислухай нас з прихильністю і благодаттю, беззаконства наші міряй щедротами

Своїми, постав безодню щедрот Своїх проти сили про́гріхів наших!

Споглянь, Господи, з висоти святої Своєї на людей Своїх, що стоять перед Тобою й чекають від Тебе багатої милости! Зглянься на нас добротою Своею, визволь нас від насіння дияволового, зміцни життя наше Своїми святими й божественними законами!

Ангола, вірного охоронителя, пристав до людей Своїх, усіх збери в Царство Своє; подай про́щення тим, що вповають на Тебе; пробач гріхи їм і нам; очисти нас дією Духа Свого Святого; пониш ворожі хитрощі проти нас!

Додаємо також і цю Молитву:

Благословен єси, Господи, Владико Вседержителю! Ти день просвітив світлом соняшним, а ніч роз'яснив зорями огнєвними! Ти сподобив нас довготу дня пережити й наблизитися до початку ночі! Вислухай моління наші й усіх людей Своїх, і всім нам прости гріхи вільні й невольні! Прийми вечірні моління наші, і низпошли на насліддя Своє велику силу милости Своєї й щедроти Своєї!

Заслони нас святими Анголами Своїми, озброй нас зброєю правди Своєї, борони нас істиною Своею, стережи нас силою Своею, визволи нас від усякої небезпеки, від усяких хитрощів ворожих!

І подай нам і цей вечір, з ніччю наступною, досконалий, святий, спокійний, безгрішний, неспокусливий, без недобрих мрій, так само й усі

дні життя нашого молитвами святої Богородиці,
і всіх святих, що від віку Тобі милі!

Диякон: Заступи, спаси, помилуй, підійми
й охорони нас, Боже, Своєю благодаттю!

Пресвяту, пречистую...

Виголошення: Бо Тобі належить милувати
й спасати нас, Господи, Боже наш, і ми Тобі
славу возносимо, Отцю, і Сину, і Святому Духу,
тепер і завжди, і на віки вічні!

Потім Ектенія Усердна, а по ній Виголошення;

Бо Ти милостивий і чоловіколюбний Бог еси,
і ми Тобі славу возносимо, Отцю, і Сину, і Свя-
тому Духу, тепер і завжди, і на віки вічні!

МОЛИТВА ДРУГА.

Диякон: Ще та йще, ставши на коліна,
Господу помолімось!

Священик читає другу Молитву:

Господи Ісусе Христэ, Боже наш, Ти лю́дям
подав спокій Свій і дар Пресвятого Духа,
ще за життя і з нами присутній, а як невідмінне
насліддя — Ти завжди подаєш його вірним. Ти
сьогодні цю благодать відкрито подав своїм Учням
і Апостолам, і уста їхні язиками огненними зміцнив,
а через них увесь рід людський почув
богопізнання на мові своїй.

Ми світлом Духа просвітилися, і обмани, як
і темряви, позбулися, і через роздачу змислових

і огнєнних язиків і надприродною дією навчилися вірувати в Тебе, і познавати Тебе з Отцем і Святим Духом, в єдинім Божестві, і силі, і владі освітилися!

Ти ж сійво Отця, Ти незмінна й нерухома подоба Його істоти й натури, Ти джерело премудрости й благодаті! Відкрий уста й мені, грішному, і навчи мене, як пристойно й про що потрібно молитися! Бо Ти знаєш велику силу гріхів моїх, але милосердя Твоє переможе незмірєнне число їх.

Бо ось у страху стою я перед Тобою, кинувши в море милости Твоєї безнадію моєї душі: керуй життям моїм Ти, що провадиш кожне творіння словом і невимовною силою премудрости! Тихий пристанку знеможених бурею,—вкази мені путь, по якій я піду! Думкам моїм пошли Духа премудрости Своєї, Духа розуму подай мойому нерозумові, Духом страху Свого покрій діла мої, Духа праведного віднови в нутрі моїм, і зміцни Духом владним хитання думок моїх, щоб добрий Твій Дух кожноденно на добре провадив мене, і щоб я сподобівся чинити заповіді Твої, і завжди пам'ятати Твоє славне пришєстя, коли відчитамо ми за все, що вчинили. І не попусти мене спокусітися тлінними принадами цього світніми, але зміцни, щоб бажав я вживання скáрбів будучих!

Ти ж сказав був, Владико, що скільки хто просить в ім'я Твоє, одержить він без перешкоди від

Твого споконвічного Бога й Отця; тому й я, грішний, у день пришестя Духа Твого Святого благаю Твою добрість: скільки просив я, подай Ти мені на спасіння! Так, Господи, всякого добродійства Давче багатий і Подателю добрий, бо Ти подаєш із достатком, чого ми просимо: Ти жальсливий з милостівий, Ти безгрішно був спільником нашого тіла,—схилися ж милостиво до тих, що перед Тобою коліна вклонили, і стань очищенням гріхів наших!

Подай же, Господи, народові Твоїому щедроти Свої! Вислухай нас з святого неба Свого! Освяти нас силою спасінної десниці Своєї! Покрий нас покрівомою крил Своїх, і творіння рук Своїх не цурайся! Тобі єдиному грішимо ми, але Тобі єдиному й служимо! Не вміємо ми, Владико, вклонятися богу чужому, ані підносити рук наших до бога іншого! Прости нам прогріхи, і прийнявши колінопреклонні молитви, подай усім нам руку помічі! Прийми молитву всіх, як кадило пахуче, що приймаєш Ти перед Престолом Своїм!

Додаємо також і цю Молитву:

Господи, Господи, Ти заступаєш нас від усякої стріли, що літає удень,—визволь же й від усього, що підстерігає в темряві! Прийми жертву вечірню, рук наших підношення! Сподоби нас і по́ру нічну без порока перебути, без спокуси від злого, і визволь нас від усякого неспокою та бо-

язні, що приходять до нас від диявола! Подай душам нашим занепокоєння, а нашим думкам турбування про відповідь на страшнім і правдивім суді Твоім! Нехай дрижать тіла наші від страху перед Тобою; умертві земні члени наші, щоб і під час сонного спокою навчалися ми, бачучи суд Твій! Позбав нас уяв непристойних і пожадли-
вости згубної! Підійми нас у час молитви зміцне-
ними в вірі й успішними в заповідях Твоїх!

Диякон: Заступи, спаси, помилуй, підійми й охорони нас, Боже, Своєю благодаттю!—Пресвятую...

Виголошення: Змілюванням і добротою єдинорідного Сина Свого, з яким Ти благословен єси, з пресвятим, і добрим, і животворящим Своїм Духом, тепер і завжди і на віки вічні!

Читець: Сподобі, Господи, цього вечора без гріха зберегтись нам! Благословен єси, Господи, Боже Отців наших, і хвальне й прославлене ім'я Твоє на віки, амінь.

Нехай буде, Господи, милість Твоя на нас, бо ми вповаємо на Тебе! Благословен єси, Господи, навчи мене заповітів Своїх! Благословен єси, Владико, дай зрозуміти заповіді Твої! Благословен єси, Святий, просвіти мене заповідями Своїми!

Господи, милість Твоя по вік, не цурайся діл рук Своїх! Тобі подобає хвала, Тобі подобає спів, Тобі слава подобає, Отцю, і Сину, і святому Духу, тепер і завжди, і на віки вічні, амінь.

МОЛИТВА ТРЕТЯ.

Диякон: Ще та йще, ставши на коліна,
Господу помолімся!

Священик читає третю Молитву:

Христе, Боже наш, вічнотекуче джерелó життя й світла, споконвічна з Отцем творча сила! Ти виконав якнайкраще все діло спасіння людей, Ти порвав нерозірвальні кайдани смерти й ланцуги адові, Ти розтопав безліч духів лукавих! Ти Себе Самого привів на непорочне заклéння за нас, і пречисте, вільне й недоступне всякого гріху тіло Своє віддав на жертву, і через цю страшну й невимóвну подію святу життя вічне дарував нам! Ти до аду зійшов і засуви вічні розбив, і тим, що в темряві сиділи, вихід показав. Ти від віку злого змія безодні зловив божественно мудрим підступом, і в тартарі зв'язав його кайданами темряви в огні негасимім, і в темноті підземній скував його безмежно могутньою силою Своєю.

О великославна премудросте Отця, Ти помічником великим став для пригнічених! Ти просвітив тих, що сидять у темряві і в тіні смертельній!

Господи вічної слави, й улюблений Сину Отця найвищого, споконвічне Світло від предвічного Світла, Сонце правди! Вислухай нас, що молимося Тобі, і пошли спокій душам слуг Своїх,

давніше померлих отців і братів наших, і іншої рідні нашої, і всіх Своїх по вірі, пам'ять яких ми й згадуємо тепер; бо в Тобі влада над усіма, і в руці Своїй Ти дєржиш усі кінці землі!

Владико Вседержителю, Боже Отців і Господи милостивий, Творче роду смертельного й не-смертельного, й усякого людського ества, що зароджується й знову зникає, життя й кінця, тут пробування й туди переходження! Ти рокі вимірюєш для живих і часи смерти встановляєш; до аду низволиш і звідти виводиш; Ти в'яжеш у немочі й звільняєш у силі; теперішнє пожиточно будуєш і будучим корисно керуєш; жалом смерти поранених Ти веселиш надією воскресення!

Владико всього, Боже, Спасителю наш, надіє всіх кінців землі, і тих, що в морі далєко, — Ти і в цей останній і великий спасєнний день Свята П'ятдесятниці показав нам тайну святої, і одноістотної, і споконвічної, і неподільної, і незливої Тройці, і послав прибуття й пришєстя Святого й животворящего Твого Духа в подобі огнєнних язїків на святих Твоїх Апостолів, і благовісниками благочестивої віри нашої настановів їх, і ісповідниками й проповідниками правдивої науки Божої явив їх. Ти і в це вседосконале й спасєнне Свято сподобів приймати очищальні молитви за в аді задержаних, і подав нам великі надії на полєгчення ув'язненим від скверн, що дєржать їх, і на втіху від Тебе.

Вислухай нас, смиренних і слуг Своїх, що молимося Тобі, і впокій душі слуг Своїх, давніше спочилих, у місці світлім, у місці квітучім, у місці спокійнім, де немає ніякого болю, ні журби, ні стогону, й оселі душі їхні в оселях праведних, і сподобі їх спокою й полєгчення!

Бо не мертві хвалитимуть Тебе, Господи, а — ні ті, що в аді, не насміляться хвалу принести Тобі, але ми, живі, благословимо Тебе й молимо, й очищальні молитви та жертви приносимо Тобі за душі їхні!

Додаємо й цю Молитву:

Боже великий і вічний, святий, чоловіколюбний! Ти сподобив нас у час цей стати перед неприступною Твоєю Славою для співання й хвали чудес Твоїх. Очисти нас, недостойних слуг Своїх, і подай благодать, щоб утихоміренним серцем непохійтно приносити Тобі трисвяте славлення й подяку за великі дари Твої, що створив Ти їх нам і твориш постійно для нас!

Згадай, Господи, неміч нашу, і не попусти занепасти́тися нам у беззаконствах наших, але вчини милість велику за покорою нашою, щоб ми, від темноти гріховної визволившись, ходили в день правди, і зодягнувшись у зброю світла, пробуватимем безпечно від усіх хитрощів лукавого, і з відвагою будемо за все славити Тебе, єдиного правдивого й чоловіколюбного Бога!

Бо справді й дійсно велика тайна Твоя, Владико й Творче всього, — тимчасове відходження Твоїх сотворінь, а потім сполучення їх і впокóвня на віки! Вдячність визнаємо Тобі за все: за вхід наш на цей світ, і за вихід, що по Твоїй правдивій обітниці подають нам надії на воскресення і на життя нетлінне, які ми приймемо в будучім другім пришесті Твоім! Бо Ти й почáток нашого воскресення, і непідкупний і чоловіколюбний Суддя тих, що пожили; Ти відплати Владика й Господь, Ти з найвищої ласки якнайближче приєднався до нас, до плоті і крові, і наші муки неминучі, коли Ти терпів їх добровільно, Ти прийняв за милосердя щедрót; і в тім, що Сам витерпів і спробував, став Ти нам добровільним помічником, коли ми впадали в спокусу; тому й привів Ти нас до Своєї нечутливости мук.

Прийми ж, Владико, благáння й моління наші, і впокій усіх наших отців, і матерів, і братів, і сестёр, і дітей, і всіх рóдичів і одноплемéнців і всі душі, що давніше спочили в надії на воскресення на життя вічне! І вмісти дýхи їхні та ймéння у книзі життя, на лоні Авраама, Ісака й Якова, в краю живих, у Царстві Небеснім, в раю розкішнім! Нехай світлі Анголі Твої введуть усіх до святих Твоїх осель; підійми й тіла наші в день, в який призначив Ти Своєю святою й правдивою обітницею! Бо немає, Господи, смерті слугам Твоім, коли ми виходимо з тіла, й до Тебе, Бога нашого,

приходимо,—але це переставлення від скорботного на краще, на солодше, і на впокoєння й радість.

А коли й прогрішилися ми Тобі чим, змилуйся й над нами, й над ними: бо немає людини ані одної, щоб хоч день прожила, й була чистою від скверни перед Тобою, хіба тільки Ти Сам, що явився на землі безгрішним, Господь наш Ісус Христос, через якого вповаємо всі ми одержати милість і прощення гріхів. Тому нам і їм, як добрий і чоловіколюбний Бог, зменшій, остав, прости гріхопадіння наші вільні й невольні, свідомі й несвідомі, знані й забуті, що вчинили ми їх чи то дією, чи то думкою, чи то словом, у всіх наших заняттях і турботах!

А тим, що вони відійшли, подай волю й полегчення; а нас, що тут живемо, поблагослови, кінець добрий й спокійний подай — і нам, і всім людям Своїм; серце милостиве й чоловіколюбне відкрий нам на страшнім і жахливім пришесті Твоєм, і вчини нас достойними Царства Твого!

Додаємо також і цю Молитву (остання Світільна Молитва на Вечірні):

Боже великий і найвищий, — Ти один маєш безсмертя, Ти в світлі живеш неприступнім! Ти все творіння мудрістю створив, Ти відділив світло від темряви, і сонце поставив на владу дня, а місяця й зорі—на владу ночі! Ти сподобів нас, грішних, і в цей день попередити лице Твоє хвалою, і вечірню Службу принести Тобі! Сам чоловіколюбний

Господи, направ молитву нашу, як кадило перед Тобою, і прийми її на приємні пахощі! Дай же нам цей вечір і ніч надходячу спокійними; зодягни нас у зброю світла; ви́зволь нас від стра́ху ночного, й від усякого лиха, що переходить у те́мряві. І дай нам сон, що його дав Ти на відпочинок не́мочі нашої, позбáвлений усяких диявольських мрійних уяв! Так, Владико всього́, добра Подателю, щоб і на ложах наших сумуючи, споминали ми й уночі пресвятеє ім'я́ Твоє, і наукою Твоїх за́повідей просві́чені, встали ми в радості душевній на сла́влення доброти Твоєї, прино́сячи моли́тви й бла́гання Твої́му милосердю за гріхи власні й усіх людей Твоїх, на яких зглянься милості́во молитва́ми Пресвятої Богородиці!

Дияко́н: Заступи, спаси, помилуй, підійми й охорони нас, Боже Своєю благодаттю!—Пресвятую...

Виголошення: Бо Ти єси упо́кій душ і тіл наших, і ми Тобі славу возносимо, Отцю, і Сину, і Святому Духу, тепер і за́вжди, і на віки вічні,

По Блаґальній Ектенії Священик:

Виголошення: Бо Ти добрий і чоловіколюбний Бог єси, і ми Тобі славу возносимо, Отцю і Сину, і Святому Духу, тепер і за́вжди і на віки вічні!

— Мир усім!

Потому стиха проказує Молитву Головонахилення:

Господи, Боже наш, Ти небеса́ нахилив і зійшов на спасіння роду лю́дського, — зглянься

на слуг Своїх і на насліддя Своє! Бо перед Тобою, страшним і чоловіколюбним Суддею, слуги Твої схилили голови, й шиї свої скоріли, не від людей ждучи помочі, але Твоєї ждучи милости, і Твого чекаючи спасіння. Бережи їх на всяк час, — тепер, і цього вечора, і наступної ночі, від усякого ворога, від усякого супротивного чину диявольського, і від думок марних, і побажань лукавих.

Виголошення: Нехай буде влада царства Твого благословенна, й препрославлена, Отця, і Сина, і Святого Духа, тепер і завжди, і на віки вічні!

В і д п у с т В е л и к и й:

Христос, правдивий Бог наш, що з Отчого й божественного лоня взяв Себе, і з неба на землю зійшов, і все наше єство прийняв, і обожив його, що по цьому на небо знову вознісся й сів праворуч Бога й Отця, а божественного, і святого, і одноістотного, і рівносильного, і рівнославного, і споконвічного Духа низпослав на Своїх святих Учнів і Апостолів, і цим просвітив їх, а через них усю вселенну, — молитвами пречистої і пренепорочної святої Своєї Матері, святих славних і всехвальних богоповідників і духоносних Апостолів, святого славного і всехвального Апостола Андрія Первозванного, Основоположника Української Церкви, і всіх святих, помилує і спасе нас, бо Він добрий і чоловіколюбний.

25 коп.

0,48 (1986)

РЛ 5962

~~9238/99~~

ТЭ

Колінопреклонні Молитви на Вечірні Єв. П'ятдесятниці.

З грецької мови переклав І Л А Р І О Н,
Архієпископ Холмський і Підляський.

Х о л м, *

Свята Данилова Гора,

1942